

Múzejné noviny

VYCHÁDZAJÚ PRI PRÍLEŽITOSTI MEDZINÁRODNÉHO DŇA MÚZEÍ

HUMENNÉ, MÁJ 2008

Napriek tomu, že alfou a omegou našej činnosti musí byť prehlbovanie múzejných (muzeologických) metód a spôsobov práce, nemôžeme v súčasnosti ignorovať žiadnu príležitosť, ktorá prispeje k rozvoju múzea. Takouto príležitosťou je nesporne aj rozvoj cestovného ruchu v regióne.

V kontexte prechodu z pasívneho očakávania návštevníkov na ich aktívne získavanie sa usilujeme zaujať v rámci turistického záujmu o východný cíp republiky, významné postavenie kultúrnej destinácie. Prvé kroky, ktoré múzeum v tomto smere podniklo bolo zapojenie Vihorlatského múzea do medzinárodných projektov Karpatská drevená cesta a Cesta ikón (prezentácia drevených kostolíkov na území Poľska, Slovenska a Ukrajiny), Tokajská obchodná cesta (spoločný projekt Maďarska, Slovenska a Poľska), Andrásyovská kultúrna cesta (spoločný projekt Slovenska a Maďarska), Karpatský pas (Slovensko, Poľsko a Ukrajina) a Spoznávajme sa navzájom (Poľsko a Slovensko). So Železnicami Slovenskej republiky sme podpísali zmluvu na realizáciu projektu Vlakom do múzea.

Spolupracujeme s hotelmi, penzióňmi, cestovnými kancelármi, regionálnymi rozvojovými agentúrami, obecnými úradmi a ďalšími organizáciami štátnej a verejnej správy. V rámci spolupráce múzeí realizuje Vihorlatské múzeum systém mobility výstav a zbierok. Na náš podnet sa pripravuje spoločná propagačná brožúra všetkých múzeí a galérií Prešovského samosprávneho kraja.

V súvislosti s plánovanou rekonštrukciou kaštieľa dochádza v súčasnosti k trvalej demontáži zastaraných expozícií (Z dejín mesta Humenné, Z dejín Rómov na Slovensku, Prírodovedná expozícia). V pripravovanom strategickom pláne rozvoja múzea rátame s budovaním nových atraktívnych dlhodobých výstav a expozícií (Karpatská kraslica, Príroda Horného Zemplína, Z dejín Rómov, Sakrálné pamiatky, Archeologická expozícia a ďalšie), ktoré by dokázali prilákať domácich i zahraničných návštevníkov a tým nielen zvýšiť príjmy z cestovného ruchu, ale predovšetkým naštartovať rozvoj pridružených služieb a činností.

Samozrejme, že by bolo ilúziou myslieť si, že to všetko zvládneme vo vlastnej réžii. Rozhodujúca bude podpora zriaďovateľa, ale hlavne dlhodobá koncepčná podpora štátu.

Fedi
riadiťel' múzea

Historický sprievod vychádza z brány kaštieľa (foto B. Voroňak)

Spájame minulosť s budúcnosťou

Vihorlatské múzeum ako regionálne múzeum plní svoje odborné a kultúrno-spoločenské poslanie v regióne Horného Zemplína. V rámci pôsobenia oddelenia rímskej kultúry plní úlohy nadregionálneho významu na území východného Slovenska. Z odborného hľadiska bola činnosť múzea zameraná na výskum regiónu vo všetkých profesijných zastúpených odboroch, ako aj na správu a evidenciu zbierok. Múzeum plní úlohy na úseku metodicko-poradenskej činnosti, publikačnej a kultúrno-výchovnej činnosti. Naďalej venujeme zvýšenú pozornosť kultúrnym aktivitám, ktoré sa uskutočnili na pôde múzea alebo boli pripravené v spolupráci s partnerskými a spoločenskými organizáciami doma i v zahraničí (napr. Medzinárodný deň múzeí, Výtvarné spektrum, Dni svätého Huberta, Karpatská kraslica a Insita 2007 v spolupráci s Ukrajinou, Maďarskom, Poľskom a Talianskom).

Významným krokom múzea bola celoslovenská premiéra filmu Ma bisteren o osudoch Rómov v čase 2. svetovej vojny, na príprave ktorého sa múzeum aktívne podieľalo. V spolupráci so školami navštevovanými rómskymi deťmi v Humennom a okolí sme realizovali projekt

Farebné stopy. Výstupom projektu bol zborník detských výtvarných a literárnych prác, prezentačný CD-nosič o práci rímskeho oddelenia a výstave detských prác, ktoré vznikli počas projektu. Pri príležitosti osláv 690. výročia prvej písomnej zmienky o Humennom, múzeum v spolupráci s mestom Humenné pripravilo odborný seminár o šľachtickom rode Drugethovcov a numizmatickú výstavu. Múzeum bolo zároveň hosťiteľom a spoluorganizátorom medzinárodnej konferencie na tému Prvá svetová vojna - boje v Karpatoch. Úsilie múzea o medzinárodný rozmer našich podujatí vyvrcholilo v závere roka výstavou veľkoplošných fotografií na platne pod názvom CEZ OCEÁN 2 - súbor AKTY, humenského rodáka a svetovo uznávaného fotografa, v súčasnosti žijúceho v Kanade, Yuriho Dojca. Výstava, ktorú sme realizovali vďaka finančnému príspevku z grantového systému Ministerstva kultúry SR, bude reorganizovaná v Prahe, Budapešti, Londýne a Krasiczyne v Poľsku.

V súčasnosti vstupujeme do počiatočnej fázy plánovanej rozsiahlej rekonštrukcie sídla múzea, renesančného kaštieľa v Humennom. Finančné prostriedky vo

výške presahujúcej 23 miliónov korún získalo múzeum od svojho zriaďovateľa, Prešovského samosprávneho kraja. Rekonštrukčné práce zahŕňajú kompletnú modernizáciu a rekonštrukciu elektrických a svetelných rozvodov, ústredného vykurovania, protipožiarnej signalizácie ako aj zabezpečovacej signalizácie, vrátane inštalácie moderného kamerového systému. Súčasťou tohto rozsiahleho projektu, ktorému predchádzalo náročné schvaľovacie konanie pamiatkovým a stavebným úradom a príprava rozsiahlej projektovej dokumentácie v roku 2007, je aj predstihový reštaurátorský a archeologický prieskum v objekte a následne aj statická stabilizácia veží a obvodových múrov kaštieľa. V súčasnosti sú už pripravené aj projekty na rekonštrukciu nádvorja kaštieľa.

Veríme, že tieto práce, hoci na istý čas zasiahnú do zaužívaného rytmu našej činnosti i rytmu návštevníckej verejnosti, prinesú nakoniec všeobecný profit v podobe naplnenia múzejného poslania - slúžiť verejnosti ako inštitúcia, ktorá vychováva, vzdeláva a poskytuje potešenie z poznania.

Mgr. Vasil Fedič

Medzinárodná konferencia Prvá svetová vojna - boje v Karpatoch

Od vypuknutia prvej svetovej vojny uplynulo už viac ako deväťdesiat rokov. Takéto dlhé časové obdobie by mohlo evokovať zdanie, že už všetko bolo preskúmané, zaznamenané a objasnené. Nie je to celkom tak. Na historikov čaká ešte mnoho „bielych miest“ tohto najkrvavejšieho a najväčšieho vojnového konfliktu v dovednejšej histórii ľudstva. Mnoho otázok ostalo nezodpovedaných a mnohým veľkým vojenským operáciám a ich dôsledkom sa nevenovala dostatočná pozornosť. K takýmto nesporne patria aj boje v Karpatoch, ktoré prebiehali v čase od jesene 1914 do jari 1915.

Závažnosť uvedenej problematiky nás priviedla k myšlienke pripraviť vedeckú diskusiu na túto tému, ktorú sa nakoniec podarilo zorganizovať v podobe medzinárodnej vedeckej konferencie pod názvom Prvá svetová vojna – boje v Karpatoch. Dôležitým determinantom konania tejto konferencie práve v Humennom bola aj tá skutočnosť, že počas prvej svetovej vojny bolo v rámci terajšieho Slovenska mesto Humenné, spolu s ďalšími mestami (Snina,

Medzilaborce, Stropkov, Svidník a Bardejov) a obcami severovýchodnej časti Slovenska jediným územím, ktorým prechádzal front a kde sa odohrávali boje. V danej súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že v žiadnom prípade nešlo o nevýznamnú regionálnu epizódu. V konečnom dôsledku táto unikátna vojenská operácia s veľkými vojenskými zoskupeniami v náročnom teréne Karpát nielenže zasadne ovplyvnila vývoj na východnom fronte, ale aj výraz-

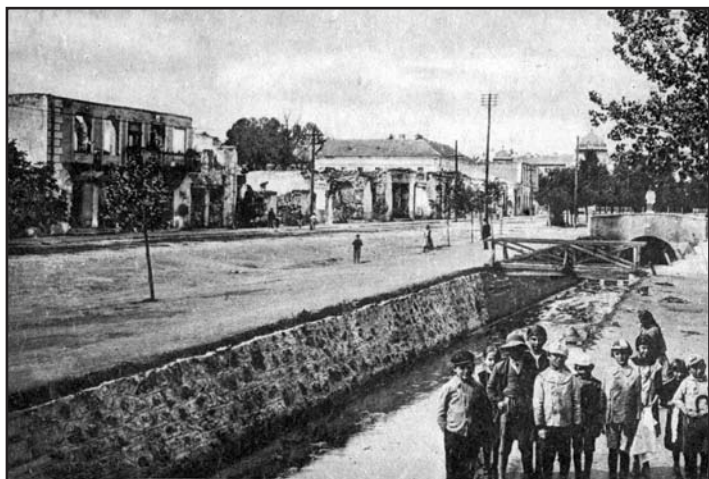

Rakúsko – uhorskí vojaci pred kaštieľom

ne determinovala ďalší politický a spoločenský vývoj v celoeurópskom kontexte.

Svojim rozsahom, obsahovým zameraním a účasťou renomovaných domácich i zahraničných historikov, prezentovala konferencia v Humennom doteraz ojedinelú snahu koncepčne a komplexne prikrčiť k tejto problematike, nielen smerom do minulosti, ale aj do budúcnosti. Súčasťou konferencie bola aj prezentácia publikácie „Cintoriny prvej svetovej vojny v Karpatoch“, ktorá obsahovo veľmi úzko súvisí s danou problematikou. Z pohľadu múzejných pracovníkov podobné podujatia vnímame ako dôležitý zdroj informácií, lebo skutočne niet nič omylenejšieho v dejinách, ako ich nepoznať. Zároveň takto koncipovaná konferencia je pokračovaním snáh Vihorlatského múzea spájať minulosť s prítomnosťou pre budúcnosť.

Na príprave konferencie, ktorá sa konala 6. decembra 2007, sa podieľalo Vihorlatské múzeum v Humennom, Klub vojenskej histórie Beskydy v Humennom a Regionálna rozvojová agentúra Poloniny v Snine. Poznatky, získané v rámci jednotlivých diskusných príspevkov sú cenným vkladom k ďalšiemu prehĺbeniu poznania tejto kapitoly prvej svetovej vojny. Svojou mierou k tomuto poznávaciemu procesu určite prispieje aj rozsiahly zborník pod rovnomenným názvom Prvá svetová vojna - Boje v Karpatoch z tejto konferencie, v ktorom sú publikované referáty významných slovenských historikov Dušana Kováča, Jozefa Bystrického a českého historika Josefa Fučíka. Zborník obsahuje sedem ďalších koreferátov autorov zo Slovenska, Poľska a Ruska.

Zničené domy na hlavnej ulici v Humennom po prechode frontu

FAREBNÉ

Oddelenie rómskej kultúry Vihorlatského múzea v Humennom realizovalo v minulom roku projekt neformálneho vzdelávania v oblasti multikulturálnej výchovy so zameraním na rómsku históriu a kultúru. Projekt pod názvom Farebné stopy, koncipovaný pre školskú mládež, predstavoval pre žiakov humenských základných škôl v rámci pravidelných návštev expozícií múzea spoznávanie regionálnej kultúry so zameraním na rómsku komunitu.

V rámci pravidelných výchovno-vzdelávacích stretnutí sa deti formou hier, riešenia modelových úloh a voľného rozprávania oboznamovali s históriou a kultúrou svojej komunity. Ako

Mgr. Elena Cinová so žiakmi počas prehliadky expozície

STOPY

doplnkový učebný materiál ponúkal projekt projekcie filmov, fotodokumentálny materiál, prehľadku zbierkových predmetov a pôsobenie v tvorivých dielňach. Výstupom spoločných aktivít pracovníkov múzea, pedagógov a žiakov sú výtvarné a literárne práce žiakov ZŠ na Hrnčiarскеj ulici v Humennom a ZŠ s MŠ Podskalka v Humennom, ktoré vznikali v ineraktívnych programoch poskytujúcich priestor k vlastnému pocitovému a myšlienkovému vyjadreniu detí. Tieto detské práce sa zároveň stali obsahom zborníka Vihorlatského múzea pod názvom Farebné stopy, vydanie ktorého podporil Úrad splnomocnenkyne vlády SR pre rómske komunity.

Stranu pripravil Mgr. Vasil Fedič

Vihorlatské múzeum v Humennom predstavuje diela rodákov

YURI DOJC

fotograf (Humenné)

Od ôsmich rokov žije s rodičmi v Bratislave, kde v rokoch 1966-1968 študuje psychológiu na Univerzite Komenského. Po letnej brigáde v Anglicku v roku 1968 emigruje do Kanady, kde v rokoch 1971 - 1974 absolvuje štúdium fotografie na Ryerson Polytechnical Institut v Toronte. O rok neskôr otvára vlastný fotografický ateliér a pracuje pre renomované svetové agentúry (American Express, Canon, Seagrams, General Motors, Eastman Kodak, Porsche, Club Med, Brooks, Panasonic ...).

Okrem komerčnej fotografie sa Yuri Dojc venuje umeleckej tvorbe. Je členom prestížnej kanadskej skupiny fotografov Photosensitive, ktorá sa špecializuje na prezentáciu projektov s tematikou sociálnej oblasti, ako sú bezdomovci, chudoba, boj proti AIDS a podobne. Získal mnoho ocenení, absolvoval rad autorských a skupinových výstav. Publikuje v rôznych prestížnych fotografických časopisoch. Fotografie z cesty v Rwande vyšli v januári 2008 v parížskom denníku Libération. Fotografická firma Kodak si jeho fotografie vybrala pre celosvetovú reklamnú kampaň a takmer na desaťrocie sa stali súčasťou reklamnej stratégie Kodaku na podporu čiernobielej fotografie. Podobne Dojcovu meno reklamne využili firmy Canon, Epson, Ilford, Chinon. Autorovi vyšli tri knižné tituly: The American Dreams (Americké sny), Marble Woman (Mramorová žena) a Eros a Fotografia. Jeho fotografie sú uverejnené v ďalších 20-tich knihách.

K významným medzinárodným oceneniam Dojcovej tvorby je zaradenie autora medzi sto najlepších fotografov sveta, ktorí sa zaoberajú fotografiou ženského aktu. Jeho práce sa nachádzajú v početných súkromných zbierkach a galériách po celom svete. Významné kolekcie sú v Canadian Contemporary Museum of Photography Ottawa a v Slovenskom národnom múzeu v Bratislave. Autor žije v Toronte (Kanada).

Projekty Hanishar a What Remains s tematikou výpovede ľudí o holokauste „vrátili“ autora na Slovensko. V roku 2006 mesto Humenné udelilo svojmu slávnemu rodákovi Cenu mesta. Na prelome rokov 2007 a 2008 sa Yuri Dojc vo Vihorlatskom múzeu v Humennom prezentoval výstavou aktov pod názvom Cez oceán II. V súčasnosti je táto výstava aktuálne sprístupnená v Prahe.

MILAN MIHAĽKO

maliar, grafik (Brekov)

Po absolvovaní základnej vojenskej služby úspešne ukončil štvorročné diaľkové školenie výtvarnej výchovy, ktoré organizoval Osvetový ústav v Bratislave. Od roku 1959 až do roku 1990 pracoval ako výtvarník – návrhár na propagačnom oddelení v Chemlone Humenné. Od roku 1990 bol v slobodnom povolani.

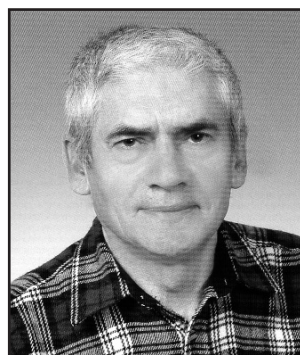
V začiatkoch svojej tvorby sa Milan Mihaľko venoval predovšetkým grafike, ktorá mu poskytovala adekvátne prostriedky na vyjadrenie pocitov a účinné zobrazovanie tém. Snaha využiť farbu ako výtvarný prostriedok ho priviedla k olejomalbe a akvarelu. Venoval sa aj úžitkovej grafike. Od roku 1965, kedy bol prijatý za člena Zväzu slovenských výtvarných umelcov, prezentoval svoju tvorbu na viac než päťdesiatke kolektívnych a samostatných výstavách doma i v zahraničí. Pri príležitosti nedožitých sedemdesiatin pripravuje múzeum výstavu z jeho tvorby na september 2008.

MIKULÁŠ JACEČKO

fotograf (Habura)

Pôvodne stavebný inžinier a muzeológ. Študoval v Prahe a Brne. Pracoval v Žiline, Bratislave a Humennom. Žije a tvorí vo Vinnom – zemplínskej vinohradníckej obci, ktorá má 760 ročnú históriu kultúrnych a kresťanských tradícií. Fotografovaniu sa systematicky začal venovať v seniorskom veku, najmä meditačnej dekoratívnej fotografii. Vytvoril niekoľko cyklov fotoobrazov, ako Zemplínske meditácie. Kresťanské symboly, Tatry – môj druhý domov, Zrkadlenia, Spomienky, Ľudia a kvety. Jeho diela sú posolstvom čarovnej krásy krajiny, prírody, symbolov a ľudí.

Mikuláš Jacečko vystavoval samostatne od roku 1995 na Slovensku, v Poľsku, Maďarsku a Taliansku. V roku 1998 vystavoval v Kanade a od roku 2000 jeho fotoobrazy kresťanských symbolov sú stálou výzdobou Pápežského ústavu sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Jeho diela sú zastúpené v zbierkach galérií a múzeí, v reprezentatívnych priestoroch organizácií a inštitúcií na Slovensku i v zahraničí. V roku 2000 udelila Matica slovenská M. Jacečkovi zlatú Pamätnú medailu sv. Cyrila a Metoda za ochranu slovenského národného dedičstva. V roku 2005 mu občianske združenie Zemplínska spoločnosť udelilo medailu Zemplinčan roka za aktívnu reprezentáciu rodného kraja doma i v zahraničí. Vydavateľstvo Matica slovenskej a Neografia, a. s., Martin vydali publikáciu Mikuláš Jacečko – Meditácie. Autor fotoilustroval knihu Pod Vinianskym hradom, ktorú v roku 2006 vydala pre obec Vinné Zemplínska spoločnosť v Michalovciach. Výstava fotoobrazov Mikuláša Jacečka bude vo Vihorlatskom múzeu otvorená 25. mája 2008.

Fotografická súťaž

Vihorlatské múzeum v Humennom, obec Ulič, Lesopol'nohospodársky majetok Ulič a Správa Národného parku (NP) Poloniny vyhlasujú 1. ročník fotografickej súťaže na tému Uličská dolina a NP Poloniny. Do súťaže sa môžu zapojiť prostredníctvom fotografií, ktorých obsah sa viaže k uličskej doline a NP Poloniny, a to tematikou prírody, kultúry, športu, pamiatok, práce, portrétov a podobne.

Obdobie vzniku fotografie nie je rozhodujúce. Na reverznej strane fotografie je potrebné uviesť meno a priezvisko autora, kontakt, názov fotografie a názov lokality, kde fotografia vznikla. Organizátori prijímajú do súťaže farebné fotografie, minimálne vo formáte 20 x 30 centimetrov. Snímky je potrebné odoslať do 31. októbra 2008 na adresu: Vihorlatské múzeum v Humennom, Námestie Slobody 1, 066 01 Humenné, prípadne odovzdať

osobne. Prvé tri miesta budú ocenené víkendovým pobytom pre dve osoby v ubytovacích zariadeniach organizátorov v uličskej doline, štvrté miesto bude odmenené voľnou vstupenkou na všetky podujatia Vihorlatského múzea v Humennom v roku 2009 a piate miesto hodnotnou knižnou odmenou. Výsledky súťaže budú zverejnené na webových stránkach organizátorov v decembri 2008 a v regionálnych médiách. Ocenené, ako aj ďalšie hodnotné práce budú súčasťou virtuálnej výstavy na webovej stránke múzea a na výstave fotografií, ktorá bude súčasťou programu Festivalu kultúry a športu v Uličí v roku 2009. Prihlásené fotografické práce sa autorom odovzdávať nebudú a ich prípadné ďalšie požitie bude možné iba zo súhlasom autora.

690. výročie prvej písomnej zmienky Šľachtický rod Drugetovcov a Humenné

Účastníci konferencie (foto: B. Voroňak)

V rámci osláv 690. výročia prvej písomnej zmienky o meste Humenné sa vo Vihorlatskom múzeu v Humennom uskutočnil odborný seminár o šľachtickom rode Drugetovcov a ich vplyve na rozvoj Humenného i celého regiónu.

Éra Drugetovcov začala v roku 1317, keď kráľ Karol Róbert daroval Filipovi Drugetovi rozsiahle majetky na severovýchodnom Slovensku a na Podkarpatskej Rusi a skončila v roku 1684 smrťou Zigmunda Drugeta. Počas tohto obdobia utvorili Drugetovci z Humenného sídlo jedného z najrozsiahlejších feudálnych panstiev v Uhorsku a rozhodujúcou mierou ovplyvňovali vývoj v tomto regióne.

Prvá písomná zmienka o tomto významnom európskom rode, pôvodne z Francúzska, pochádza z roku 1267 a zmieňuje sa o Mikulášovi Drugetovi ako vazalovi kráľa Karola I. (Šľachtický rod Drugetovcov a Humenné, Humenné 2007, Zborník prác, vydaný pri príležitosti

konania odborného seminára pod rovnomeným názvom). V priebehu viac než tristoročného pôsobenia v Humennom sú s Drugetovcami s prídomkom „Hommonai“ spojené také historické udalosti, ako v 13. storočí povznesenie dediny Humenné na mestečko, v 15. storočí usadenie františkánskeho rádu v meste a neskoršie založenie jezuitského kolégia

Erb Juraja Drugeta

(1615), neslávna spoluúčasť na uhorskej peňazokazeckej afére v 16. storočí, prvé kráľovské privilégiom na právo slobodného trhu v 17. storočí, založenie tridsiatkoveho úradu, podpora uniatskeho hnutia známeho ako Užhorodská únia z roku 1646. Nesporne však Drugetovci zanechali svojim nasledovníkom jedno z najväčších miest Zemplína.

Základnou myšlienkou pri koncipovaní obsahovej náplne odborného seminára bola snaha rozšíriť poznatkovú základňu o predmetnom historickom období a získané poznatky využívať pri výučbe regionálnej histórie. Veríme, že k tomu prispieje aj vydaný zborník odborných príspevkov (Šľachtický rod Drugetovcov a Humenné) renomovaných historikov, ktorí sa týmto témam dlhodobo venujú a výsledky svojich výskumov publikujú aj v odbornej literatúre. V rámci konferencie vystúpilo sedem prednášajúcich:

PhDr. Ivana Strakošová (Vihorlatské múzeum v Humennom) - **Archeologické pamiatky Humenného a okolia,**

PhDr. Daniela Pellová (Ministerstvo vnútra SR - Štátny archív v Prešove) - **Z histórie archívu rodiny Drugeth,**

Doc. PhDr. Miloslava Bodnárová, CSc. (Ministerstvo vnútra - Štátny archív v Prešove) - **Mesto Humenné a Drugetovci v 14. a 16. storočí,**

Mgr. Ján Adam, PhD. (Inštitút histórie, Filozofická fakulta Prešovskej univerzity) - **Brekovský hrad,**

Mgr. Jaroslav Coranič, PhD. (Katedra historických a spoločenských vied, Gréckokatolícka teologická fakulta Prešovskej univerzity)

Juraj Druget

- **Vplyv Drugetovcov na vývoj Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku v 17. storočí,**

Prof. PhDr. Peter Kónya, PhD. (Katedra stredovekých a ranonovekých dejín, Filozofická fakulta Prešovskej univerzity) - **Humenné v druhej polovici 17. a na prahu 18. storočia (1760-1711),**

PhDr. Štefan Lenčíš, PhD. (Katólicka univerzita v Ružomberku, Teologická fakulta Košice) - **Vzťah Drugetovcov k náboženskému životu v 16. - 18. storočí.**

Témy prezentované v zborníku majú nezastupiteľné miesto pri poznávaní regionálnych dejín, ktoré považujeme za mimoriadne dôležité, pretože nemožno poznať históriu krajiny i národa bez poznania dejín miest a obcí. Žiaľ, o svojej „malej histórii“ vieme často podstatne menej, než o tých „veľkých dejinách“. Veríme, že zborník bude hodnotnou súčasťou všeobecného poznania našich „malých“ dejín na ceste za vlastnou identitou i pestrosťou multikulturálneho spoločenstva.

Historické návraty

Z bohatého programu osláv prvej písomnej zmienky o meste Humenné sa diváckej pozornosti tešili ukážky dobových výjavov z histórie mesta i Zemplínskej stolice. Ukážky v podaní skupín historického šermu sa odohrávali predovšetkým na nádvorí kaštieľa a v príhlom parku.

foto: B. Voroňak

O meste Humenné

Renesančný kaštieľ

Sídla Drugetovcov na Humenskom panstve

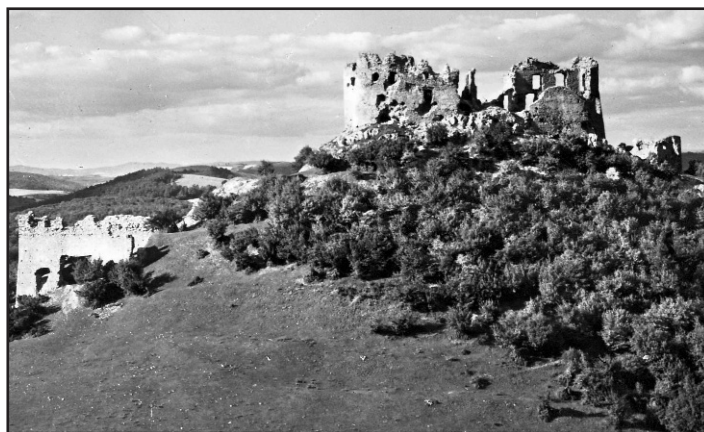
Renesančný kaštieľ sa písomne po prvýkrát spomína ako kúria z roku 1449. V tom čase boli jeho majiteľmi i staviteľmi Drugetovci, ktorí prišli do Uhorska začiatkom 14. storočia. V roku 1610 bol renesančne upravený na štvorkrídlovú stavbu s ústredným dvorom, nárožnými dvojposchodovými vežami a veľkou vežou nad vstupným portálom. Po roku 1684, keď zomrel posledný mužský potomok rodu, stáva sa kaštieľ postupne majetkom niekoľkých rodov (Althan, Zichy, Csáky, Wandernath). Začiatkom 19. storočia sa novými majiteľmi stávajú Andrásyovci, ktorí ho koncom storočia prestavali do podoby francúzskych barokových kaštieľov. V kaštieli dnes sídli Vihorlatské múzeum.

Hradný vrch Brekov bol osídlený už vo veľkomoravskom období v 9. storočí. V písomných prameňoch sa prvýkrát spomína v roku 1307 ako „castrum Barko“. Jeho najznámejšími majiteľmi boli Drugetovci, ktorí ho striedavo vlastnili od roku 1317 do roku 1684 a striedavo ho obsadzovali vojská Gabriela Bethlena, Juraja Rákocziho I. (1644) a Imricha Thököliho, ktorý ho dal v závere sprisahania v roku 1684 zbúrať. Najstaršou časťou hradu je oválny múr s vežou na najvyššom mieste vápencového skalného brala. Dnešnú stavebnú dispozíciu dosiahol hrad okolo roku 1575 v čase, keď jeho majiteľom bol Mikuláš Drugeth.

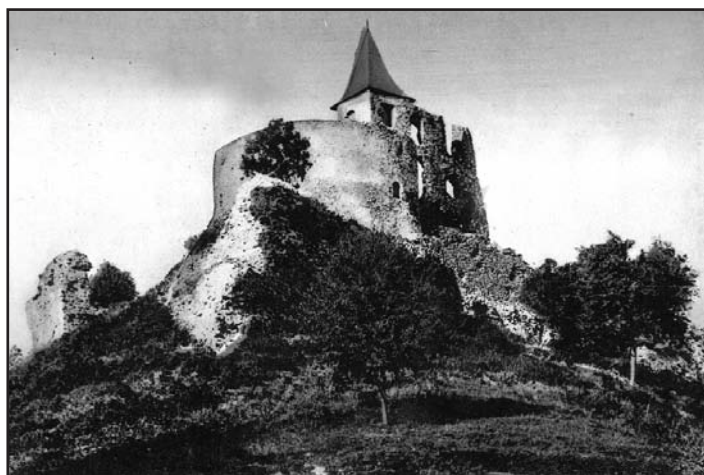
Hrad Jasenov dal pravdepodobne postaviť Peter, syn Petenyia z Bačkoviec na prelome 12. a 13. storočia. V písomných prameňoch sa prvýkrát uvádza v roku 1328 ako „castrum Jezenev“, keď už

bol vo vlastníctve Drugetovcov. Hrad nikdy nemal veľký strategický význam i napriek výhodnej polohe. V roku 1644 ho dobyli a zničili vojská Juraja Rákocziho. Na poďnet Gejzu Andrásyho bolo na začiatku 20. storočia niekoľko objektov zastrešených a zakonzervované hradobné múry. Najstaršie

jadro stavby má trojuholníkový pôdorys tvorený obvodovým opevnením a štvorcovou vežou vedľa vstupnej brány. Palácová stavba bola situovaná do východnej časti hradu. Jeho opevnenie bolo niekoľkokrát zosilnené a zdokonalené, naposledy začiatkom 17. storočia.

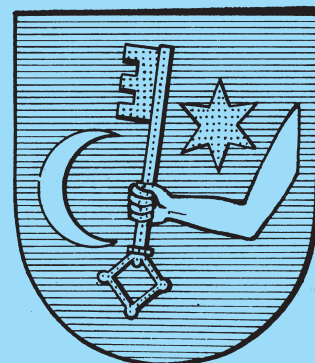
Hrad Brekov

Hrad Jasenov

Najstaršiu heraldickú pamiatku mesta predstavuje pečatidlo, ktoré pochádza z 15. storočia. V strede pečatného pol'a je rameno s kľúčom, polmesiac a hviezda. Nápis „Sigillum civitis Homonna“ je v kolopise. Takýto obsah pečatného pol'a sa udržiaval až do roku 1622. Vtedy vzniklo nové pečatidlo, ktoré pôvodný obsah pečatného pol'a rozšírilo o ďalšiu hviezdičku a šesť ružičiek.

Erb mesta HUMENNÉ

Erbová figúra z pečatného pol'a prešla i do erbu mesta Humenné. Erb Humenného, ktorý heraldicky prezentoval mesto, pozostával z modrého štítu, na ktorom bolo zobrazené nahé, doprava smerujúce strieborné rameno držiace zlatý gotický kľúč sprevádzaný strieborným polmesiacom a v záhybe ramena zlatou šesťcípou hviezdou.

V 19. storočí sa v erbe Humenného objavilo obrnené rameno a gotický kľúč vystriedal kľúč renesančný. Do štítového pol'a pribudli štyri hviezdy. 26. júna 1984 mesto Humenné začalo opätovne požívať svoj najstarší symbol.

Dvojstranu pripravil
Mgr. Vasil Fedič

Z histórie kachliarstva

Umenie kachliarov je pomerne úzko späté s hrnčiarstvom a existenciou prvých hrnčiarškých cechov. Tieto sa v Uhorsku a v rámci jeho územia aj na Slovensku začínajú objavovať v období 15. storočia. V samotnom Humennom vznikol prvý cech hrnčiarov v roku 1612 (alebo aj skôr). Pre cech hrnčiarov boli vydané nové artikuly po požiari v roku 1678, v ktorých sa uvádza existencia už starších artikúl a teda aj existencia cechu je možná už pred rokom 1612, keď v Humennom vykonávajú svoje remeslo traja hrnčiari.

V roku 1828 bolo v Humennom desať hrnčiarškových majstrov a hrnčiarska tradícia pretrvala potom v meste až do druhej polovice 20. storočia. Poslední majstri patrili k rodine Piričovcov.

V interiéroch kaštieľa v Humennom sa nachádzajú kachľové pece postavené v 2. polovici 19. storočia pri úprave priestorov rodinou Andrassy. Jednotlivé kachlice boli vyrobené v Norimberku firmou Hausleiter. Kachlice sú bohato zdobené rastlinnými motívmi v kombinácii s architektonickými prvkami a majú prevažne zeleno glazovaný povrch. Iba v jednom prípade sa zachoval fragment s viacfarebnou glazúrou. V interiéri sa zachovali dve kachľové pece so zeleno glazovaným povrchom. Spodná kubická časť jednej pece je postavená na štyroch drevom obložených podstavcoch a tvorená je komorovými kachlicami s jednoduchou zdobenou čelnou stenou. Nadstavbová časť je od spodnej oddelená rímsou zdobenou akantovými listami. Hrany nadstavby tvoria stojace mužské postavy, steny tvoria vždy štyri kachlice s vyobrazením postavy. Na čelnej stene v hornom rade je vľavo postava ženy ľavou rukou objímajúca stĺp, pravú ruku má položenú na podstavci, z ktorého sľahajú plamene (ide pravdepodobne o Teklu – tradične prvú kresťanskú mučenicu). Vpravo sa nachádza postava muža s knihou v pravej ruke a levom pri nohách (postava svätého Marka). V dolnom rade vľavo je ženská postava držiaca v ruke zdvihnitej nad hlavou vtáka (Reparata alebo Scholastika). Vpravo sa nachádza mužská postava s knihou a orlom (postava svätého Jána Evanjelistu). Pravá stena nadstavby je zdobená kachlicami s rovnakým motívom. Ľavú stenu tvoria kachlice s podobenstvom štyroch ročných období v podobe štyroch mužských postáv - mladíka s

Kachľová pec v humenskom kaštieli

kosákom v pravej ruke zosobňujúceho leto, muža s kosom v pravej ruke a stromom znázorňujúceho jar, muža s vinnou révou ako jeseň a starca v zimnom plášti s čapicou na hlavu, s krčahom v rukách a vežou s cimburím v pozadí stelesňujúceho zimu. Výška topného telesa dosahuje 187 cm.

Mohutnejšia z pecí má nadstavbu v podobe šesťuholníka. Komorové kachlice od seba na hranách oddeľujú stĺpy s obopínajúcou révou a strapcami hrozna. Čelné steny sú zdobené erbom rodu Andrassy - levmi držiacimi svätoštetanskú korunu nad trojvrším, po stranách sú bohaté príkrývadlá, nad erbovým štítom je korunka a klenot v podobe postavy rytiera ozbrojeného šabľou. Spodný rad nadstavby tvoria obdĺžnikové kachlice s figurálnym motívom - dva j anjeli držiaci štylizovaný erb s vyobrazením starého muža s bradou držiaceho v ľavej ruke kráľovské jablko s krížom, pravou rukou naznačujúcou gesto požehnanja. Spodná kubická časť je zdobená nekončiacim rastlinno-geometrickým vzorom a v rohoch vysokými kachlicami s fontánami kvetov. Pec je ako celok zeleno glazovaná, spodná časť stojí na železných nôžkach, dosahuje výšku 298 cm. Do pece sa prikladalo z chodbovej časti.

Dalšie v múzeu uchovávané zlomky kachlic pochádzajú z výskumu studne na nádvorí kaštieľa v Humennom, ktorý prebiehal v roku 2003. Všetky nájdené kachlice boli hneď glazované, na čelnej stene s nekonečným ornamentom kosoštvorcov s rastlinnou výzdobou. Vrcholové kachlice mali ukončenie v podobe cimburia. Dalšie takto zdobené kachlice pochádzajú z miesta, na ktorom stáli pôvodné grófske skleníky. Datujeme ich na prelom 19. a 20. storočia a pochádzajú z továrne na kachľové pece, ktorú v Humennom v roku 1899 založil gróf Gejza Andrassy.

PhDr. Ivana Strakošová

Prírodovedná expozícia

Súvislosti so začínajúcou rozsiahlou rekonštrukciou kaštieľa bolo nutné demontovať celú prírodovednú expozíciu. Táto expozícia bola realizovaná koncom roka 1989, čo je dosť dlhé obdobie na to, aby vznikla potreba jej aktualizácie, alebo lepšie povedané jej kvalitatívnej premeny. Pôvodne tu bola predstavená príroda okresu Humenné, t. j. geologické pomery, flóra i fauna karpatských podhorských a horských lesov, s menším zastúpením teplomilných druhov, žijúcich len v najnižších – najteplejších polohách.

Aj keď v roku 1996 prebehli zmeny v územnom a správnom usporiadaní Slovenskej republiky a od okresu Humenné boli oddelené samostatné okresy Slna a Medzilaborce, zberná (výskumná) oblasť Vihorlatského múzea sa nezmenila. Preto bude možné uvažovať s vybudovaním novej prírodovednej expozície s takým istým zameraním, ako tomu bolo v expozícii predchádzajúcej.

Spracovanie každej novej – modernejšej expozície stojí hlavne na veľmi dôležitej finančnej stránke. Prírodovedná expozícia má však aj svoje špecifiká. Použitie exponáty (okrem geologických vzoriek) patria medzi najcitlivejšie zbierkové predmety vôbec (hmyz, vtáky, rastliny a pod.), pretože ich veľmi ľahko znehodnocujú nesprávna teplota, vlhkosť a dokonca aj svetlo. Zabezpečenie vhodných podmienok pre vystavovanie je technicky pomerne jednoduché realizovateľné, ostáva však vyriešiť dilemu, či prírodu regiónu predstaví „prírodný“, t. j. veľmi zložitý a ťažko udržavateľný spôsobom (rôzne „výskyty“ biotopov), alebo „kompromisným“, t. j. schematickým a jednoduchším spôsobom. Táto druhá možnosť je z praktického hľadiska výhodnejšia, lebo sa tu dajú lepšie chrániť exponáty pred prachom, hmyzími škodcami a podobne (všetko je v uzavretých vitrínach). Okrem toho je schematický spôsob prehľadný a lepšie pochopiteľný pre každého návštevníka.

Všeobecná schéma alebo princíp prezentácie by potom mohol vyzeráť tak, že jednotlivé exponáty by boli inštalované pred veľkou farebnou fotografiou toho - ktorého biotopu. Pritom drobné živočích (chrobáky, motýle...) by boli zvýraznené na biotope s použitím bielych koliesok polystyrénu a väčšie živočích (vtáky, cicavce) by boli inštalované bez pôvodných (a veľmi rôznorodých) podstavcov, buď na konároch (hlavne vtáky), alebo na podklade, pripomínajúcom prírodné prostredie (koberec vhodnej farby...). Pre biotopy vodných tokov alebo aj inde sa dajú použiť aj kamenky, piesok, hĺna a podobne, ale len v malej miere (ľahká údržba). Veľmi citlivé exponáty (botanický herbár), alebo živočích, ktoré v zbierkovom fonde múzea ešte nie sú, je možné takisto inštalovať vo forme farebných fotografií na podklade z polystyrénu (tzv. vysunutie do priestoru).

Čo teda z prírodných podmienok nášho blízkeho aj vzdialenejšieho okolia chceme ukázať? Z geologických pomero, ktoré sa dajú inštalovať pomerne jednoducho (geologické vzorky, mapy a nákresy v primerane osvetlených vitrínach), sú to minerály, horniny a skameneliný vápencových, flyšových a sopečných hornín s využitím aj mnohých geologických zaujímavostí (napr. bohatá kolekcia amonitov alebo ježoviek z Beňatiny a i.). Pri predstavovaní „živý prírody“ je to už zložitejšie. Príroda ako taká je veľmi pestrá a nie je tomu inak ani v oblasti Humenného. Pre názornosť môžeme uviesť aspoň základné typy biotopov, ktoré by v prírodovednej expozícii nemali chýbať: 1. ľúčne biotopy (kosné lúky, pasienky s brezou, skalnatá lesosťep s dubom, slatiny a mokré lúky), 2. listnaté lesy (jelšové a vrbové, dubové, hrabové, bukové), 3. ihličnaté lesy (borovicové, smrekové, jedľové), 4. vodné ekosystémy (vodné toky, vodné plochy), 5. človekom vytvorené ekosystémy (sidliská, polia, lúky). Tieto prírodné spoločnosti majú vždy dve zložky - rastlinnú a živočíšnu, pričom existujú aj „kombinácie“ uvedených zložiek (napr. jedľová bučina...), čím sa znásobuje zložitost prehľadného usporiadania každej prírodovednej expozície. Z týchto dôvodov je zrejme, že už len spracovanie scenára takejto expozície bude pomerne náročné a vyžaduje si čas.

Ing. Vladimír Thomka

Nová rómska expozícia

Po konzultáciách s Odborom kultúry Prešovského samosprávneho kraja pristúpi Vihorlatské múzeum v Humennom k vybudovaniu obsahuvo i výtvare novej expozície Z dejín Rómov na Slovensku

Potreba novej rómskej expozície vychádza z objektívnych dôvodov, nakoľko súčasná expozícia z roku 1996 nevyhovuje potrebným kritériám, ako po stránke odbornej a múzejnej, tak i z hľadiska výtvorno-grafického stvárnenia expozičnej témy. Nakoľko Oddelenie rómskej kultúry Vihorlatského múzea v Humennom od svojho vzniku v roku 1994 malo celoslovenskú pôsobnosť (až do roku 2001), bude aj nová expozícia koncipovaná v tomto duchu. Z obsahového hľadiska je nová expozícia navrhovaná tak, aby prezentovala prierez históriu rómskeho etnika na Slovensku, zhruba od roku 1322, odkedy datujeme prvú písomnú zmienku o pôsobení Rómov u nás. Ako doklady poslúžia archívne materiály, fotografie, mapy, grafy, tabuľky, obrazy, informatívne texty,

literatúra o Rómoch zachytávajúca príchod Rómov na Slovensko, ich pohyb na našom území a spôsob života. Dvojjozmerné predmety budú dopĺňať originálne exponáty charakterizujúce remeslá, v ktorých sa Rómovia v minulosti výrazne uplatňovali. Súčasťou expozície budú aj netradičné hudobné nástroje z dielni rómskych majstrov.

Nová expozícia bude inštalovaná v dvoch miestnostiach na poschodí severného krídla renesančného kaštieľa. Tento priestor bol vybratý koncepčne s ohľadom na možnosť prípadného rozširovania expozície, ako aj jej technického a prezentačného zázemia. Vzhľadom k tomu, že expozícia bude umiestnená v historických priestoroch (budú zachované pôvodné klenby a podstata interiéru), bude pre návštevníka zaiste zaujímavým synergický efekt pôsobenia priestorovo-kompozičnej výpovede a architektonického riešenia s obsahovým zameraním celej expozície.

Mgr. Vasil Fedič

Dobová reklama

Zo života Humenného pred storočím

(vybrané z dobových novinových stránok Humenné a vidiek (Homonna és vidéke) v rokoch 1907 a 1908)

Udialo sa v roku 1907

- rok začal snežením, ktoré nepamätajú ani starí ľudia. Odpratávanie snehu bolo doslova nemožné, na Hlavnej ulici zavalil sneh strechu jedného domu;
- vznikla továreň na výrobu cementu Moskovitza a Händlera;
- gróf Alexander Andrassy postavil nový liehovar na Podskalke;
- dvaja bývalí vedúci pracovníci Humenskej obchodnej a priemyselnej banky Guttman a syn založili nový bankový dom;
- firma Uhorský Siemens-Schuckert postavila pri ceste do Kudloviec elektrárňu, výrobu energie zabezpečoval motor s výkonom 75 konských síl, mesto dostalo elektrické osvetlenie;
- akútnym sa stáva problém vystačenia do Ameriky;
- pri vyššej obchodnej škole začal pôsobiť ženský obchodný kurz;
- humenská židovská komunita založila spolok Talmud-Tóra;
- svoju činnosť začal Humenský výbor Združenia Sanatórium veľkovovodu Jozefa, ktorého cieľom bol boj proti tuberkulóze;
- s podporou grófa Andrassy vznikol tenisový spolok v Humennom;
- z výnosu verejnej zbierky boli zakúpené nové vežové hodiny do opraveného farského kostola;
- postavená bola nová budova poštového úradu;
- v kresliarni meštianskej školy sa konala výstava kresieb jej žiakov „Medzi obyvateľmi mesta a okolia každý chybu urobí, ak nenavštívi túto veľkolepú výstavu kresieb, kde neuveriteľne krásne práce možno vidieť, ktoré 10-14 ročné deti nakreslili.“;
- profesorský zbor štátnej meštianskej a vyššej obchodnej školy pre obyvateľov mesta usporiadal cyklus prednášok, prvou témou bol Marcovniho bezdrôtový telegraf, prednášal riaditeľ školy Elek Cseh;

Reklama bankového domu Guttman a syn

Uplynulo sto rokov od elektrifikácie Humenného

Stĺpy elektrického vedenia na hlavnej ulici

Dňa 27. novembra minulého roku uplynulo rovných sto rokov, odkedy sa v humenských uliciach a domácnostiach po prvýkrát rozsvietili elektrické žiarovky. Propagátorom tejto progresívnej myšlienky, ktorá významným spôsobom zasiahla do života Humenčanov bol od počiatku vtedajší gróf Alexander Andrassy.

Pred necelým storočím ešte elektrina predstavovala absolútne novum pre väčšiu časť obcí Humenského okresu. História jednoznačne potvrdila, že proces elektrifikácie Humenného predstavoval jeden z najvýznamnejších predpokladov dynamického rozvoja mesta v 20. storočí. Myšlienka zriadenia elektrárne sa na území Humenného objavuje už v roku 1902 u nájomcu jedného z tunajších mlynov Andora Harmatha. Propagovať a nakoniec aj realizovať predstavu využitia elektriny sa však podarilo až grófovi Alexandrovi Andrassyemu. Potom, ako v roku 1905 prešli elektrifikáciou neďaleké Michalovce, o rok nato bol elektricky osvetlený Andrassyho kaštieľ aj s okolím. Pre tento účel nechal pokrovový gróf vybudovať elektrárňu s inštalovaným plynosacím motorom 55,2 kW a akumulátorovou batériou so 137 článkami. Elektrická kapacita zariadenia predstavovala 270 Ah s dynamom na jednosmerný prúd 2 x 220 V.

Ako člen obecného zastupiteľstva ponúkol gróf Andrassy predstaviteľom mesta možnosť zaviesť elektrické osvetlenie verejných ulíc a jednotlivých domácností. Dňa 12. februára 1906 uzatvorila Správa majetku grófa Andrassyho v Humennom s mestom Humenné „Dohodu o dodávke elektrickej energie pre mesto Humenné.“ Po zdĺhavých rokovaniach obecné zastupiteľstvo napokon dňa 28. novembra 1906 dohodu schválilo (pod číslom jednania III/1886/1906). V máji 1907 sa už začali práce pri výstavbe elektrickej rozvodnej siete. Pri ceste do Kudloviec postavila spoločnosť Uhorský Siemens - Schuckert elektrárňu s výkonom motora 75 konských síl. Domové pripojky boli na základe dohody s mestom v priebehu prác zriaďované bezplatne. Dňa 27. novembra bolo prvýkrát preskúšané verejné osvetlenie oblúkovými lampami. Vtedajší odborníci sa zhodli na tom, že osvetlenie Humenného je dokonca intenzívnejšie ako v Michalovciach. V elektrárni bola rozšírená kapacita akumulátorovej batérie na 270-360 Ah, pribudol parný kotol s výhrevnou plochou 27,73 metra², parná lokomotíva s výkonom 36 kW a dynamo s výkonom 72 kW. Ako prvé sa na elektrickú sieť súčasne pripájali objekty verejných budov a škôl, obchodné a prevádzkové priestory živnostníkov a remeselníkov, ako aj solventnejšie domácnosti.

V roku 1911 bolo už v meste pripojených 60 elektrických 50 W žiaroviek verejného osvetlenia, 1200 elektrických 50 W žiaroviek v domácnostiach a živnostiach, 4 oblúkové lampy verejného osvetlenia, 5 elektromotorov s výkonom 4,8 kW. U vtedajších 152 pripojených odberateľov elektrickej energie bolo 152 svetelných elektromerov a 5 motorických elektromerov. Vďaka aktivite grófa Andrassyho bolo Humenné elektrifikované medzi prvými v rámci Slovenska. Do roku 1918 bolo na Slovensku elektrifikovaných zhruba 160 miest a obcí z celkového počtu 3 362. Táto moderná forma energie sa aj v Humennom stala prvotným základom fungovania všetkých oblastí civilizovanej ľudskej spoločnosti na prahu 21. storočia.

Mgr. Vasil Fedič

Udialo sa v roku 1908

- dámy dobročinného spolku usporiadali tradičný fašiangový večierok spojený so samovzdelávacím vystúpením, na ktorom účinkujúci dokonale predniesli svoje čísla. Po skončení programu „započala sa tanečná zábava, ktorá do 4. hodiny rannej sa pretiahla, prvú štvorylku 20 párov tančilo“;
- žandárstvo pokračuje v sledovaní agentov, ktorí napomáhajú odchodu ľudí za prácou;
- vzniká súd robotníckej poisťovne humenského obvodu s cieľom riešiť spory medzi pokladnicou a pracovníkmi;
- do mesta zavítalo ako prvé Edisonovo pohyblivé divadlo;
- v meste začali vychádzať ďalšie noviny Hornozemský Spravodaj (Felvidéki Hírlap);
- do obehu sa v Humennom dostali falošné 20 filérové mince. Ich výrobcu, zámočníka J. R. prekvapilo žandárstvo v dielni na Hlavnej ulici, kde práve hotové šablóny na ich výrobu nad ohňom osušoval. Výrobcu eskortovali na humenský hlavnoslužný úrad;
- na Kudlovciach vypukol požiar, ktorý zničil 35 domov a vyše 100 hospodárskych budov. Gróf Alexander Andrassy podaroval kudlovským pohorelcom 1000 korún v hotovosti a 600 kusov smrekového dreva na výstavbu;
- samovzdelávací krúžok humenskej priemyselnej mládeže v prospech zveľaďovania knižnice usporiadal divadelné predstavenie, ktoré sa „po každej stránke skvele podarilo“;
- minister náboženstva a verejnej osvetly vydal verejno-právne nariadenie pre humenskú súkromnú dievčenskú meštiansku školu;
- Krajinská knižničná rada povolila humenskú knižnicu. Knižnica v cene 1000 korún o 500 zväzkoch bola umiestnená v skriňach v poradnej sieni mesta;
- štátna drevárska odborná škola usporiadala výstavu vlastnými silami vyrobeného nábytku;
- 26. augusta prešlo cez Humenné okolo 2000 vojakov, ktorí sa v meste zdržali jeden deň a potom „ako vodná bublina zmizli“;
- v meste znova šarapatila epidémia šarlachu;
- v Budapešti bola založená účastinná spoločnosť pre výstavbu železnice Humenné - Stakčín;
- na konci decembra sa uskutočnili voľby richtára v Humennom, jedným z dvoch kandidátov bol aj humenský výrobca hlinených kachiel Pál Horváth.

PhDr. Ivana Strakošová

ÚSPEŠNÉ MÚZEJNÉ PODUJATIA

Vihorlatské múzeum v Humennom v priebehu niekoľkých predchádzajúcich rokov pripravilo rad nových podujatí, ktoré sa v širokej kultúrnej verejnosti stretli s mimoriadne priaznivou odozvou. Múzejné podujatia získali v poslednom období novú dynamiku a vo väčšine prípadov aj medzinárodný rozmer. To sa samozrejme prejavilo aj v návštevnosti, ktorá počas jedného roka vzrástla o viac ako 50 percent. Táto návštevnosť sa nám podarilo stabilizovať a pohybuje sa na úrovni 35 000 platiacich návštevníkov ročne. Z toho viac ako 5000 návštevníkov múzea je zo zahraničia.

Ukážky písania kraslíc v rámci podujatia Karpatská kraslica 2008. Výstavu si so záujmom prezrel aj minister kultúry Slovenskej republiky Marek Maďarič (v strede) v sprievode poslankyne NR SR Jany Vaľovej a riaditeľa Vihorlatského múzea Vasila Fediča.

Podujatie Vianoce v múzeu je koncipované ako meditatívna alternatíva predvianočného zhonu.

Program Dní Svätého Huberta, ktoré múzeum pripravuje v spolupráci so Spolkom Svätého Huberta na Zemplíne oslovuje nielen poľovníkov a milovníkov prírody.

Program MDM 25. 5. 2008

v kaštieli

14.00 hod.

Slávnostné otvorenie MDM
Otvorenie výstavy fotoobrazov Mikuláša Jacečka

14.00 - 17.00 hod.

Rozprávkové bytosti v kaštieli
OZ Priatelia múzy Michalovce

17.00 hod.

Koncertné vystúpenie (akordeónové)
žiacov ZUŠ v Humennom

18.00 hod.

Skupina historického šermu JAGO Spišská Nová Ves

14.00 - 18.00 hod.

Prehliadka umelecko – historickej expozície a výstav

Výstava fotoobrazov Mikuláša Jacečka

Kópia či originál?

Výstava zo zbierok Vsl. múzea v Košiciach

v skanzene

14.00 - 18.00 hod.

Prehliadka Expozície ľudovej architektúry a bývania

Ukážky ľudových remesiel a umeleckej výroby

Rekreačné jazdenie na koňoch
Štefan Barančík – Kamenica n/Cir.

15.00 hod.

Svätá liturgia Pravoslávnej
cirkvi v chráme sv. Michala Archanjela

16.00 hod.

Vystúpenie ľudového folklórného
súboru ZAMUTOVČAN zo Zamutova

VIHORLATSKÉ MÚZEUM V HUMENNOM

Námestie slobody 1, 066 18 Humenné

tel.: 057 / 775 3176, tel./fax: 057 775 2240

E-mail: sekretariat@muzeumhumenne.sk, www.muzeumhumenne.sk

NÁVŠTEVNÉ HODINY

Počas sezóny (1.5. - 31.10)

Kaštieľ: Pondelok - Piatok 9.00 - 18.00 hod.
Sobota - Nedeľa 14.00 - 18.00 hod.

Skanzen: Pondelok - Nedeľa 9.00 - 18.00 hod.

Mimo sezóny (1.11 - 30.4)

v pracovných dňoch od 8.00 do 15.30 hod

MÚZEJNÉ NOVINY - Vydalo VIHORLATSKÉ MÚZEUM V HUMENNOM pri príležitosti Medzinárodného dňa múzeí v máji 2008. Redakčná a grafická úprava: Mgr. Vasil Fedič, riaditeľ múzea. Tlač: Buraľ, Jovsa, NEPREDAJNÉ.